

Κάποιού μιν δεινά. Βροντή δ' ἔρράγη δι' ἄσρα-
 πῆς.
 Η Σελῶν δ' ἔξελιπε τὰς ὁδοίς. ὁ δ' Η-
 λιθ
 Τῶ Φρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν ὄσθ' ἔως σμειλνύ-
 σαις,
 Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγὸς
 Κλέων,
 Ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τῶν. φασὶ γὰρ δυσβου-
 λῆν
 Τῆ δὲ τῆ πόλει περσεῖναι. ἄντα μὲν τοι τοῖς
 θεοῖς
 Ἀπ' αὐτῶν ὑμεῖς ὄξα μάρτυρ', ὅτι τὸ βέλπον ζέ-
 πειν.
 Ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥαδίως διδά-
 ξομεν.
 Ην Κλέωνα τὸν λάρον δάρον ἐλόντες καὶ κλο-
 πῆς
 Εἶτα φημιώσθε τούτου τῶν ξύλων τὸν ἀρχέ-
 να,
 Αὐτὸς ἐς τ' ἀρχαῖον, ὑμῖν εἶπ' ἀξιομαρτυ-
 ραί,
 Επὶ τὸ βέλπον τὸ περσῶν τῆ πόλει ξυνοίσε-
 ται.

A *Contraximus, & horrendum fecimus, erupit-
 que igneum
 Tonitruum corusco fulgure: Lunaque deseruit
 vias:
 Et Sol contracto statim in sese lucernæ elly-
 chnio,
 Noluit lucere vobis: si Cleonem exerci-
 tus
 Lege etis ducem: & vos legis tamen. Hoc est,
 quod ferunt
 Stulta consilia huic inesse civitati: sed ta-
 men
 Ea, quæ vos peccatis, in melius Deam conuer-
 tere.
 Quomodo autem hoc profuturum sit, facile do-
 cebimus:
 Si Cleonem Larum illum furti damnatum, at-
 que ambitus:
 Carpiatis, gulamque ligno interstringatis, tunc
 ad statum
 Pristinum redibunt omnia, & si quid fuit an-
 te hac
 Peccatum à vobis, id in melius cedet Reipu-
 blicæ.*

Σχόλια. Βροντή δ' ἔρραγη.] ἄσρα πρὸς τὸν Κλέων
 Σοφοκλέους. ἐρανοῦ δ' ἀποήσραφε, βροντῆ δ' ἔρραγη
 δι' ἄσραπῆς. Η Σελῶν δ' ἔξελιπε.] ἔπειδ' ἡ ἐκλει-
 ψις ἐγγενομένη Σελῶν τῶν ποσειδῶν ἐπειδ' ἡ Στρατοκλέους
 βοήρομιν. Τῶ Φρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν ὄσθ' ἔως
 πόνου εἶλας, ἀπὸ τοῦ λύχου δὲ ἡ μεταφορὰ οὐχ ὡς τῶ
 ἡλίου ἐκλείψαντος ἀλλ' ὡς ἀπειλούτος ἐκλείψειν εἰ
 στρατηγὸς Κλέων. ὅτι παρ' Ομήρου. Δύσμα εἰς αἰδο
 καὶ ἐν νεκρῶν φασίφω. ἡλίου δ' ἐγγίχεται κατὰ τινα τύ-
 χην ἐκλείψει Κλέωνος χειρολογουμένου. Δυσβουλίαν.]
 πῶ ἐκ ὀρθῶς βουλίῳ. ἀποτυχόντων φασὶ Ποσειδῶνα τῆς
 χάρας, ὅ κακῶς βουλευόμεθα ἐροῦνται αὐτοῖς. πῶ δὲ Α-
 θλιῶν περσῶν ἐν ὅ κακῶς βουλευόμεθα μὲν, ἀποκλίνας ἢ
 καλῶς, καὶ πῶ τοῦτο λεγόμενον ὀπχωροῦν. Εὐτολῆς. Ὡ
 πόλις πόλις. ὡς εὐτυχῆς μάλλον ἢ καλῶς φρονεῖς, ἀλ-
 λως. φασὶ ὅτι Ποσειδῶν ἠτληθεῖς τῆ Αθλιῶν δυσβου-
 λῆν ἐπέβαλεν Αθλιῶσι. Αθλιῶν δὲ ὅ βουλευόμεθα
 καλῶς μετὰ βάλειν. Ἀπ' αὐτῶν ὑμεῖς.] ὅ Αθλιῶσι
 κακῶς ἐβουλεύαντο, δι' ὑπερβύλλουσαν εὐτυχίαν εἰς τὸ
 χηρῶσιμον ἀπέβαινε καὶ εἰς τὸ καλόν. ἀντίτρεψαι δὲ εἰς Α-
 θλιῶν. Τὸν λάρον.] ὅτι ὁ λάρος τοιοῦτος. καὶ ἐν ἰσ-
 πῆσι. λάρος κεχηγῶς ὅτι πέτρας δημηγορῶν. ταῦτα δὲ

ἀπὸ τῆς προτέρων Νεφέλων. τότε γὰρ ἐξῆ ὁ Κλέων. ὅτι δὲ
 τοῦτον τέθνηκε. καὶ γὰρ Εὐπολις μὲν θάνατον Κλέωνος,
 τὸν Μασειῶν ἐποίησεν. καὶ μὲν ὡς μὲν θάνατον Κλέω-
 νος φανεται γεγραφῶς τὸ δράμα, ὅπου γὰρ τοῦ Μασειῶ
 Εὐπόλιδος μέμνηται. ὁ ἐδιδάχθη κατὰ Ὑπερόλου μὲν
 τὸν Κλέωνος θάνατον. ταῦτα ὅμως ἐτι ζῶντος Κλέωνος
 λέγεται. δῆλον οὖν ὅτι καὶ πολλοὺς τοὺς χρόνους διε-
 σκεύασε τὸ δράμα. καὶ ταῦτα μὲν οὐ πολλῶ ὕστερον. ἐν
 οἷς ὁ Εὐπόλιδος μέμνηται καὶ τῆς εἰς Ὑπέρολου κω-
 μωδιῶν πολλῶν.
E **BIS ETVS.** Τὸν λάρον.] Λάρος κεχηγῶς, καὶ Σεί-
 δαν λέγεται ὅτι τῆς ἀρπακτικῶν, ὅ κλεπτικῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ
 λάρος ἴριον ὅστιν ἀρπακτικόν, καὶ ἀδ' ἀρπακτικόν. Εὐστά-
 θιος. οἱ περσῶσι τοῖς λάροις ἐκάλεον] ὄξ πῶ καὶ λιχνηῖαν
 ὀμοίω. ὅτι περὶ τὸ ὄρνεον. καὶ πᾶς εὐήθης λάρος λέγεται
 σκωπτικῶς. λάρος δὲ ὄξυτόνος, ὁ ἡδ' ὡς περὶ ὄξυτολῶ
 λάρος προσήκει. καὶ μακρὰν ἔχει πῶ λα συλλαβῶν.
 Ὀμπος,
 Νῆσος ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
 λαρὸν δὲ τὸ ἀγαν ἀρπρὸν τῆ ψυχῆ (ἢ τὸ ἀγαν ἀρπρὸς, ὁ
 πεθανώτερον) ἄσρα τὸ λα ὀπτικόν, καὶ τὸ ἀρα, ὁ ὅστιν
 ἀρμόζω. κρᾶσει τῆς δύο αἰ εἰς α μακρὸν.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 16.

Χο. ΑΜΦΙΜΟΙ ΑΥΤΕ ΦΟΙΒ' ΑΝΑΞ

Σχόλια. Αμφίμοι ἀναξ.] ἡ ἀντιῶν ἡ αὐτῆ ὁ ἀντι-
 στροφῆ, ὁμοίᾳ ὅτι τῆ ὁδῆ ἢ στροφῆ κατὰ τὴν κατὰ τὴν μέ-
 τρα. μιμῆσθ' ὅ τῆς διθυραμβῶν ὅ προσήμια, σὺνεχῶς γὰρ
 χηρῶν] ταῦτη ἢ λέγει. διδ' ὁ ἀμφιανὰ τὰς αὐτοὺς ἐκά-
 λου. Ἐστ' ὁ Τερπανόρου, ἀμφίμοι ἀναξ. ἑκατη-
 βόλον, λέπειν ὅ τὸ ἔρα. ἢ τὸ χόρευον, ἢ τὸ ποιοῦτον. καὶ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. ΟΡΡΟΠΙΤΑ ΚΟΝΒΕΡΣΙΟ ΚΟΡΟ.

ΗΥC ades, ὁ Απολλο Ρεχ

τὸ προσήμια εἶσαι δὲ ἀμφιανὰ κτίξεν ἔλεγον ἐπό-
 τως δὲ μὲν τὸν ἡλίον ἀνωμοῦσι τὸν Ἀπόλλωνα. ὅτι
 δὲ ὁ αὐτός ὅστιν ἡλῖος καὶ Ἀπόλλων, δῆλον. τὸ δὲ
 αὐτῆ, ἀντὶ τοῦ πάλιν. ὡς περὶ γὰρ ἀναλαμβάνων
 περὶ τὸ ἀνω λέγει ἀντίστροφον. ἔφαμιν γὰρ ἐν τοῖς
 χηρῶσι γίνεσθαι τὰς στροφᾶς καὶ τὰς ἀντιστροφῶς
 Ο iiij